

ת"פ 14037/01/16 - מדינת ישראל נגד דורון אדרי,דני ג'נה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 14037-01-16 מדינת ישראל נ' אדרי(עצור בפיקוח) ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת טלי חיימוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות עו"ד פלוס מפמת"א

נגד

הנאשמים

1. דורון אדרי

באמצעות עו"ד כרמלי

2. דני ג'נה (עציר)

באמצעות עו"ד נבון

החלטה

בפני עתירה לגילוי ראיה חסויה, לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971.

כתב האישום מייחס לנאשם 1 (להלן: "דורון"), עבירת הריגה ועבירות נוספות, כולל נשיאת נשק שלא כדין, בכך שבתאריך 21.12.15, במהלך אירוע אלים, בו נחסם רכבו של נאשם 1, על ידי רכב בו נסעו נאשם 2, שני האחים אורן ואברהם לוי (אשר יכונה להלן: "המנוח") ובנו של אורן, תקפו האחרונים את נאשם 1 ובנו. במהלך האירוע המית נאשם 1 את המנוח באמצעות אקדח. נאשם 2 הוא ידיו של המנוח, והשתתף, כנטען בכתב האישום, בתקיפתם של נאשם 1 ובנו, תקיפה אשר הולידה את הירי ומות המנוח. בגין כך, יוחסה לנאשם 2 עבירה של ניסיון תקיפה סתם.

ב"כ נאשם 2 עותר לחשוף את כל הפרטים בנוגע לשלוש ידיעות מודיעיניות, שתוכנן גלוי, לרבות פרטי מוסר המידע, מועד המסירה וכו'.

לטענתו, עולה מהידיעות, כי נאשם 1 תכנן מזה זמן רב, פגיעה בקרוביו של המנוח או במנוח עצמו. בנוסף, בתיק החקירה הודעה של עד ראיה, שטען כי רכב נאשם 1 חסם את רכב המנוח, ולא ההפך, כנטען בכתב האישום. גם תמונות מהזירה מלמדות על כך. לכן, להגנה יש יסוד להניח, כי בידי היחידה החוקרת, ראיות מוחשיות בדבר התכנון המוקדם מצדו של נאשם 1 לפגוע במי מבני משפחתו של המנוח, וחיזוק לכך יש בידיעות נשוא הבקשה. ממילא, קו הגנתו של נאשם 2 הוא, כי נורה בהפתעה על ידי נאשם 1, לאחר תכנון קפדני מוקדם.

ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה, וטוענת, כי לא ניתן לתמוך אירוע מדצמבר, בידיעה או עובדה שארעה מספר חודשים קודם לכן, באפריל. בנוסף, גם בהודעותיו של נאשם 2 במשטרה, לא הועלתה, טענה כזו, ולא נטען כי נאשם 1 יצא בכלל מהרכב, אלא כיוון לעבר המנוח אקדח, בעוד הוא ברכבו שלו, כמפורט בכתב האישום. עוד טענה, כי עד הראיה שאמר את הדברים שציטט הסניגור, ביחס לרכב החוסם, לא ראה את תחילת האירוע, ולכן לא ראה מי מכלי הרכב חסם

את רעהו.

לאחר ששמעתי את טענות ב"כ הצדדים, וכן, במעמד צד אחד, את דברי קצין המודיעין, החלטתי לדחות את הבקשה. מדובר בשלוש ידיעות, אשר נמסרו מספר חודשים לפני האירוע נשוא כתב האישום (מרץ ואפריל 2015), מהן עולה, כי בין נאשם 1 לבין אורן לוי (להלן: "אורן"), סכסוך אלים, במסגרתו נורה דורון על ידי אורן, ועתה הוא מבקש לנקום בו. איני סבורה כי יש בעובדות אלה, גם אם יובאו בפני בית המשפט, בצורת ראיות, לאחר חשיפת זהות המקור וזימונו לבית המשפט, כדי להועיל לנאשם, באופן המצדיק חשיפתו וסיכנונו של מקור משטרתי. הסכסוך האלים בין אורן לנאשם 1, עולה מהראיות הגלויות, כולל הירי בנאשם 1, וחשדו של נאשם 1 כי אורן עומד מאחורי היריות (ראה עדותו של עד התביעה דור, בנו של נאשם 1), ומכאן גם עולה קיומו של מניע לתגובת נגד. אלא שהוכחתה של כוונה או רצון לנקום, בפרט כאשר אלה נהגו שמונה חודשים לפני האירוע נשוא האישום, אין בה כדי לסייע לנאשם, מקום שהראיות יוכיחו (במידה ואכן יוכיחו זאת), כי התוקפן באירוע היו נוסעי רכבו של אורן. בפועל, הראיות שהובאו בפני, מלמדות כי התוקפן באירוע, ולפחות מי שחסם את רכב חברו, היה רכבו של המנוח. העד הנוסף, לא נכח בתחילת האירוע, ולכן לא יכול היה לומר מי חסם את מי. לכן, איני רואה טעם בחשיפת מקורות משטריים, כדי להוכיח דבר שהוא מתבקש מההיגיון, אבל כשלעצמו אינו יכול לשנות מצב ראייתי שהוכח בראיות קבילות. אשר על כן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ז, 09 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.